

วิธีทำเนิงานและวิธีรวบรวมข้อมูล

ลักษณะข้อมูล

ข้อมูลที่น่ามาวิจัยในครั้งนีได้มาจากหนังสือเอกสารของสหพันธ์องค์การวิชาชีพครูแห่งโลก และเอกสารทางการศึกษาของยูเนสโก (UNESCO) นอกจากนี้ยังได้มาจาก การสัมภาษณ์สมาชิกของสหพันธ์องค์การวิชาชีพครูแห่งโลก (WCOTF) และผู้แทนของ ประเทศในภาคพื้นเอเชีย ซึ่งมาประชุม ณ ศาลาสันติธรรม เมื่อวันที่ ๑๓ - ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๖ ผู้เขียนได้สัมภาษณ์ผู้แทนประเทศต่าง ๆ เป็นการทดสอบข้อมูล และข้อเท็จจริง ให้ได้ความกระจ่างยิ่งขึ้น บุคคลที่ได้สัมภาษณ์นั้นมีรายนามดังต่อไปนี้ คือ :-

๑. Ismawi Hj Abdul Manan, Union of National, National School Teacher, Malaysia.

๒. Mr. Alfredo J. Andal, Superintendent of City School, President, PPSTA, City Hall, Quezon City, Philippines.

๓. Mr. Lao Chiaching, Vice president of Hong Kong Teachers Association, Hong Kong.

๔. Mustafa Derakhshesh, Business Education Advisor, Iran

๕. Mrs. Sadequa Samad, Headmistress, Dacca Girls High School, Dacca, East Pakistan.

๖. Mr. Oute' Khamvongsa, chef de Bureau de relations exterieures. (Ministere de e' Education National du Laos)

๗. Mr. Bouaphanh Thephsouvankh, Directeur de e'Institute Royal de Droit et d' Administration du Laos, O Vientiane.

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. อ่านหนังสือเพื่อรวบรวมข้อมูลจากหนังสือเอกสารของ WCOTP และเอกสารการศึกษาของ UNESCO
๒. ทดสอบข้อมูลโดยสัมภาษณ์สมาชิกของ WCOTP และสัมภาษณ์ผู้แทนของประเทศต่าง ๆ รวมทั้งสอบถามข้อเท็จจริงจากสถานทูตต่าง ๆ ด้วย
๓. การวิจัยแบ่งออกเป็น ๕ สถานะ คือ สถานะทางวิชาการ (Academic Status) สถานะทางวิชาชีพ (Professional Status) สถานะทางเศรษฐกิจ (Economic Status) สถานะทางการเมือง (Political Status) และสถานะแห่งชาติ (National Status)
๔. แยกย่อยข้อมูลของแต่ละสถานะออกเป็นประเภทของสถานะ (Categories) ต่าง ๆ
๕. การแบ่งประเภทของสถานะนั้นแบ่งเรียงลำดับตามความสำคัญมากไปหาความสำคัญน้อย
๖. ให้แต้มตามความสำคัญมากน้อยของแต่ละลักษณะจัดเป็น A, B, C, และ D

ระดับ A	หมายความว่ามีสถานะดีมากมีค่า	=	๔	แต้ม
ระดับ B	หมายความว่ามีสถานะดี มีค่า	=	๓	แต้ม
ระดับ C	หมายความว่ามีสถานะพอใช้มีค่า	=	๒	แต้ม
ระดับ D	หมายความว่ายังไม่พอใช้ มีค่า	=	๑	แต้ม

คำว่า " ดี " ในที่นี้หมายถึงดี เฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภาคพื้นเอเชีย มิได้มีความหมายเลยไปถึง " ดี " เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภาคพื้นอื่น ๆ เช่น ยุโรป หรือสหรัฐอเมริกา และก็มีได้ตั้งมาตรฐานของคำว่าดีไว้ว่าสูงแค่ไหน เพียงแต่ถือว่าดีที่สุด ในปัจจุบัน และเป็นการเปรียบเทียบสถานะต่าง ๆ ในภาคพื้นเดียวกันเท่านั้น ยกตัวอย่างตารางที่ ๑ เช่น แสดงเวลาเรียนของครูประถมชั้นต้น จะเห็นว่าเวลาเรียนของครูที่สูงที่สุดในปัจจุบันนี้ได้แก่ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีเวลาเรียน ๑๔ ปี ถ้าวัดที่สูงสุด ๗ ปี ก็ให้แต้ม

สูงสุด คือ ๑๔ ปี เป็นระดับ A ใ้ ๘ แต้ม ค่าสุดเป็นระดับ D คือ ๑ แต้ม
ระหว่าง ๑๔ และ ๗ ก็จัดอัตรารากชั้นเพื่อแบ่งเป็นระดับ D และ C ดังนี้ ๗-๘ ปี
ระดับ D ๘ - ๑๐ ปี ระดับ C ๑๑ - ๑๒ ปี ระดับ B และ ๑๓ - ๑๔ ปี
ระดับ A แต้มเฉลี่ยเวลาเรียนของครูประถมระดับค่า ๑๐.๘๘ ปี จึงอยู่ในระดับ B
เป็นต้น

๑. จัดเรียงลำดับประเทศที่จะวิจัยเรียงลำดับตามตัวอักษรไทย
๒. ทำตารางเพื่อแบ่งประเภทต่าง ๆ ของแต่ละสถานะเพื่อให้แต้มและให้น้ำหนัก
โดยใช้สเกลวัดส่วน (Rating Scale)
๓. ให้แต้มแต่ละประเภทของสถานะ
๑๐. เมื่อใ้แต้มของแต่ละสถานะแล้วรวมแต้มของแต่ละสถานะเพื่อหาแต้มเฉลี่ย
(Mean) โดยใช้สูตร

$$M = \frac{\sum fx}{N}$$

ในการคิดเช่นนี้โดยสมมติว่าตัวประกอบที่จัดแบ่งออกเป็นสถานะต่าง ๆ นั้นมีความ
สำคัญเท่ากัน

๑๑. เพื่อสังเคราะห์สถานะทั่ว ๆ ไป เป็นส่วนรวมของครูในภาคที่อ้างว่ามีฐานะ
เป็นอย่างไร โดยแปลความหมายจากแต้มรวมที่คำนวณได้

ปริมาณของข้อมูล

ข้อมูลที่ทำการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลของ ๑๔ ประเทศ คือ เกาหลี ญี่ปุ่น
จีน (ไต้หวัน) ญี่ปุ่น ไทย บรูไน ปากีสถาน ติมอร์ ลีดอปินส์ มลายู
สิงคโปร์ ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ อิหร่าน อินเดียน อินโดนีเซีย อิสราเอล
และฮ่องกง เป็นข้อมูลของ ๕ สถานะ มีข้อมูลจัดแบ่งเป็นประเภท ดังนี้ :-

สถานะทางวิชาการ (Academic Status)

แบ่งเป็นรายละเอียดแล้วจัดเรียงตามน้ำหนักของสำคัญดังต่อไปนี้ :-

๑. เวลาเรียนวุฒิของครูประถม แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ :-

๑.๑ วุฒิกูรประถมชั้นต้น

๑.๒ วุฒิกูรประถมชั้นสูง

แต่ละระดับแบ่งออกเป็น ๒ พวก คือ

ก. เวลาเรียนวุฒิทั่วไป (วิชาการ)

ข. เวลาเรียนวุฒิทางครู (วิชาครู)

๒. เวลาเรียนของครูมัธยม แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ :-

๒.๑ วุฒิกูรมัธยมชั้นต้น

๒.๒ วุฒิกูรมัธยมชั้นสูง

แต่ละระดับแบ่งออกเป็น ๒ พวก คือ

ก. เวลาเรียนวุฒิทั่วไป (วิชาการ)

ข. เวลาเรียนวุฒิทางครู (วิชาครู)

๓. การรับสมัครและการสอบคัดเลือกเข้าเป็นครู แบ่งออกเป็น ๗ พวก คือ :-

๓.๑ คัดเลือกโดยคณะกรรมการ

๓.๒ คัดเลือกโดยกฐะเบียนประวัติ

๓.๓ คัดเลือกโดยคุณวุฒิสำเนา

๓.๔ คัดเลือกโดยทดสอบสติปัญญา

๓.๕ คัดเลือกโดยการสอบสัมภาษณ์ความรู้ทั่วไป

๓.๖ คัดเลือกโดยคุณวุฒิทางการศึกษา

๓.๗ คัดเลือกโดยให้ได้รับการอบรม

๔. การจดทะเบียนเป็นครู แบ่งเป็น ๔ พวก คือ :-

๔.๑ จดทะเบียนกับกระทรวงศึกษาธิการทั้งประเภทถาวรและชั่วคราว

- ๔.๒ จดทะเบียนกับกระทรวงศึกษาธิการแบบเดียว
- ๔.๓ จดทะเบียนกับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น
- ๔.๔ ไม่มีการจดทะเบียน

๕. การปรับปรุงครูและการฝึกครูประจำการ แบ่งเป็น ๔ พวก คือ :-

- ๕.๑ เรียนนอกเวลาเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ
- ๕.๒ อบรมครู
- ๕.๓ สัมมนาและอภิปราย
- ๕.๔ ออกเอกสารการศึกษา

สถานะทางเศรษฐกิจ (Economic Status) จัดแบ่งดังนี้ :-

๑. การเปรียบเทียบเงินเดือน แบ่งเป็น ๖ พวก

- ๑.๑ อัตราค่าจ้างระหว่างเงินเดือนครูประถมกับครูมัธยม
- ๑.๒ อัตราค่าจ้างระหว่างครูในเมืองใหญ่กับครูชนบท
- ๑.๓ อัตราค่าจ้างระหว่างครูชายและครูหญิง
- ๑.๔ อัตราค่าจ้างระหว่างครูโสดกับครูที่สมรสแล้ว
- ๑.๕ หญิงที่สมรสแล้วหมดสิทธิ์ในการเป็นครู
- ๑.๖ อัตราค่าจ้างระหว่างครูที่มีปริมาณการฝึกอบรมและประสบการณ์มาก

กับครูที่มีประสบการณ์น้อย

๒. อัตราเงินเดือนครูประถม แบ่งเป็น ๒ พวก

- ๒.๑ อัตราเงินเดือนขั้นต้น
- ๒.๒ อัตราเงินเดือนขั้นสูง

๓. อัตราเงินเดือนครูมัธยม แบ่ง เป็น ๒ พวก

- ๓.๑ อัคราเงินเดือนขั้นต้น
- ๓.๒ อัคราเงินเดือนขั้นสูง
๔. ค่าตอบแทนเมื่อหมดสภาพครู แบ่งเป็น ๔ พวก
- ๔.๑ ได้รับบำเหน็จบำนาญ
- ๔.๒ ได้รับเงินสะสม
- ๔.๓ ได้รับเงินอุปการะทายาท
- ๔.๔ อุปการะเมื่อทุพพลภาพและเจ็บป่วยจนรับราชการไม่ได้
๕. การลา แบ่งเป็น ๖ พวก
- ๕.๑ หยุดทั่วไปเป็นทางราชการ
- ๕.๒ ลาพิเศษ
- ๕.๓ ลาป่วย
- ๕.๔ ลาศึกษาต่อ
- ๕.๕ ลาประจำปี
- ๕.๖ ลาคลอญูตร
๖. ที่อยู่อาศัย แบ่งเป็น ๕ พวกคือ
- ๖.๑ มีบ้านพักครู
- ๖.๒ ให้อาศัยบ้าน
- ๖.๓ ให้อาศัยเงินสร้างบ้าน
- ๖.๔ มีสมาคมช่วยเหลือแบบสหกรณ์จัดสรรที่ดิน
- ๖.๕ จัดบ้านพักพิเศษสำหรับครูสตรี
๗. ผลประโยชน์ในด้านสวัสดิการ แบ่งเป็น ๕ พวก
- ๗.๑ มีการประกันชีวิต

- ๓.๒ มีการประกันสุขภาพ
- ๓.๓ ไม่เก็บค่ารักษาพยาบาลหรือเสียเพียงครั้งหนึ่ง
- ๓.๔ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยจัดเป็นองค์การ

สถานะทางอาชีพ (Professional Status) แบ่งดังนี้

- ๑. ครูมีเสรีภาพในการจัดตั้งสมาคม
- ๒. อิทธิพลของครูเกี่ยวกับนโยบายการศึกษา
 - ก. ครูมีส่วนร่วมในนโยบายการศึกษาของรัฐ
 - ข. ครูเป็นแค่เพียงให้คำแนะนำเท่านั้น
- ๓. การควบคุมมาตรฐานการปฏิบัติงาน
 - ก. องค์การครูสภาควบคุมโดยตรง
 - ข. รัฐควบคุมโดยมีครูสภาให้คำแนะนำ

สถานะทางการเมือง (Political Status) จัดแบ่งดังนี้ :-

- ๑. ครูส่งผู้แทนไปร่วมในสภาของชาติและของจังหวัด
- ๒. ครูมีสิทธิรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภา
- ๓. ให้ครูสังกัดพรรคการเมืองได้
- ๔. ครูถูกห้ามเล่นการเมือง

สถานะแห่งชาติ (National Status) จัดแบ่งดังนี้ :-

- ๑. ครูได้รับเหรียญตราและเครื่องราชอิสริยาภรณ์
- ๒. ครูได้รับหนังสือชมเชย
- ๓. ครูได้รับเกียรติเป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุม
- ๔. คอยแทนเป็นเงินและอย่างอื่น
- ๕. ไม่มีการคอยแทนเลย

วิธีรวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูล

ต่อไปนี้จะได้อธิบายถึงวิธีรวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลสถานะต่าง ๆ ทั้ง ๕ สถานะ คือ :-

สถานะทางวิชาการ (Academic Status)

๑. รวบรวมข้อมูลที่เป็นเวลาเรียนทั้งหมดของครูประถมลงในตารางที่ ๑ ซึ่งจัดแบ่งเป็นวุฒิครูประถมขั้นต้นและวุฒิครูประถมขั้นสูง โดยแบ่งเป็นวุฒิทางวิชาการนับจำนวนปีและวุฒิทางวิชาครูนับจำนวนปี การที่นับจำนวนปีเพราะเห็นว่ามีมาตรฐานในการจัดดีกว่าบอกคุณวุฒิ ทั้งนี้เพราะเวลาเรียนในการรับประกาศนียบัตรและปริญญาบัตรของทุกประเทศไม่เท่ากัน ยกตัวอย่างเช่น เวลาเรียนของประเทศฟิลิปปินส์ การจบจากมัธยมขั้นสูง (High School) เพียงชั้น ๑๐ (Grade ๑๐) เทียบกับเวลาเรียนของประเทศไทยได้แก่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ตามแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. ๒๕๐๓ (มัธยมปีที่ ๖ ตามแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔) เมื่อจบชั้น ๑๐ แล้วต่อไปชั้นมหาวิทยาลัยอีก ๔ ปี รวมเวลาเรียน ๑๔ ปี สำเร็จได้รับปริญญาบัตร ส่วนในประเทศไทยนั้นต้องจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ (เตรียมอุดมศึกษาปีที่ ๒ เกิม) นับเป็นเวลา ๑๒ ปี จึงจะต่อไปในระดับมหาวิทยาลัยอีก ๔ ปี รวมเวลาทั้งหมด ๑๖ ปี จึงจะสำเร็จได้รับปริญญาบัตร เป็นต้น ดังนั้นในตารางที่ ๑ จึงถือเวลาเป็นสำคัญ โดยนับจำนวนปีในการ^{คิด}สังเคราะห์ข้อมูล เมื่อได้จำนวนปีของคุณวุฒิทางด้านวิชาการและวิชาครูแล้ว นำจำนวนปีทั้งหมดมารวมกันแล้วคิดหาค่าเฉลี่ย โดยแบ่งระดับจำนวนปีดังนี้ :-

วุฒิครูประถมขั้นต้น

๑๓ - ๑๔ ปี	อยู่ในระดับ	A
๑๑ - ๑๒ ปี	อยู่ในระดับ	B
๘ - ๑๐ ปี	อยู่ในระดับ	C
๗ - ๘ ปี	อยู่ในระดับ	D

วุฒิครูประถมชั้นสูง

๑๘ ปี ขึ้นไป	อยู่ในระดับ	A
๑๓ ปี	อยู่ในระดับ	B
๑๒ ปี	อยู่ในระดับ	C
๑๑ ปี	อยู่ในระดับ	D

๒. รวบรวมข้อมูลที่เป็นเวลาเรียนทั้งหมดของครูมัธยมลงในตารางที่ ๒ แบ่งเป็นวุฒิครูมัธยมชั้นต้น กับวุฒิครูมัธยมชั้นสูง โดยแบ่งเป็นจำนวนปีของวุฒิทางวิชาการ และจำนวนปีทางวิชาชีพ ถือหลักการวิเคราะห์เช่นเดียวกับตารางที่ ๑ เมื่อรวมเวลาเรียนทั้งหมดของครูในภาคที่อาเขียแล้ว จักระกับจำนวนปีดังต่อไปนี้ :-

วุฒิครูมัธยมชั้นต้น

๑๘ ปี ขึ้นไป	อยู่ในระดับ	A
๑๘ ปี	อยู่ในระดับ	B
๑๓ ปี	อยู่ในระดับ	C
ต่ำกว่า ๑๒ ปี	อยู่ในระดับ	D

วุฒิครูมัธยมชั้นสูง

๑๖ ปี ขึ้นไป	อยู่ในระดับ	A
๑๘ ปี	อยู่ในระดับ	B
๑๘ ปี	อยู่ในระดับ	C
ต่ำกว่า ๑๓ ปี	อยู่ในระดับ	D

๓. การรับสมัครและการสอบคัดเลือกเข้าเป็นครู แบ่งเป็นพวกต่าง ๆ ๓ พวก จัดลงตารางที่ ๓ ให้แก่พวกละ ๑ แท้ม เท่ากัน ประเทศใดมีการรับสมัครและการ

สอบคัดเลือกครูแบบใดบ้างก็ได้แบบละ ๑ แคม แล้วรวมแคมทั้งหมดของการรับสมัครเข้า
เป็นครูของประเทศในภาคพื้นเอเชีย กิดทาค่าเฉลี่ยและจัตระคัยแถมดังนี้

๔	แถม	อยู่ในระดับ	A
๓	แถม	อยู่ในระดับ	B
๒	แถม	อยู่ในระดับ	C
๑	แถม	อยู่ในระดับ	D

๔. การจดทะเบียนเป็นครู แบ่งเป็น ๔ พวกให้แถม ตามความสำคัญมากน้อย
ตามลำดับ กรอกลงตารางที่ ๔ โดยให้แถมการจดทะเบียนทั้งชั่วคราวและถาวร ๔ แคม
เพราะการจดทะเบียนเป็นครูนั้น ทำให้ครูรู้สึกว่าการศึกษามีความสำคัญเท่ากับวิชาชีพอื่น
เช่น วิชาชีพหมอก็คงมีการจดทะเบียน ถ้าใครจดทะเบียนเป็นครูทั้งชั่วคราวและถาวรก็จะเป็น
การดี เพราะเมื่อขึ้นทะเบียนเป็นครูชั่วคราวแล้วก็จะไต่เลื่อนเป็นครูถาวรต่อไป การจก
ทะเบียนทำให้อาชีพครูมีคุณค่าขึ้น เพราะคนไม่มีวุฒิครูตามที่กำหนดไว้ไม่สามารถจะจดทะเบียน
เป็นครูได้ เท่ากับเป็นการกั้นคนที่ไม่มีวุฒิตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไม่ให้เข้ามาเป็นครู
ส่วนการจดทะเบียนกับกระทรวงศึกษาธิการแบบเดียวให้ ๓ แคม จกทะเบียนกับเจ้าหน้าที่
ท้องถิ่นให้ ๒ แคม ไม่มีการจดทะเบียนเลยให้ ๑ แคม เพราะใคร ๆ ก็สามารถเป็น
ครูได้เนื่องจากไม่ต้องจดทะเบียน เมื่อได้แถมแล้วนำมาคิดทาค่าเฉลี่ย โดยจัตระคัยแถมดังนี้

๔	แถม	อยู่ในระดับ	A
๓	แถม	อยู่ในระดับ	B
๒	แถม	อยู่ในระดับ	C
๑	แถม	อยู่ในระดับ	D

๕. การปรับปรุงครูและการฝึกครูประจำการ แบ่งเป็น ๔ พวก คือ การเรียน
เพื่อให้ครูเลื่อนวิทยฐานะให้ ๔ แคม เพราะเป็นการดีทั้ง ๒ ประการ ทั้งตัวครูก็ได้
รับความรู้เพิ่มเติมและเงินเดือนครูก็ได้ปรับเลื่อนขึ้นเงินเดือนสูงตามวิทยฐานะ ทำให้สถานะ

ทางเศรษฐกิจของครูที่ขึ้นเป็นเงาตามตัวช่วย การอบรมเป็นระยะสั้นกว่าการเรียนเพื่อ
เลื่อนวิทยฐานะ แต่ก็ทำให้ครูได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติม ให้ ๓ แคม
สัมมนาและการอภิปรายใช้เวลาน้อยกว่าการอบรมแต่ครูก็ได้มีโอกาสได้อภิปรายแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นซึ่งกันและกันเป็นการได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นด้วย ให้ ๒ แคม
ส่วนการออกเอกสารการศึกษานั้นครูต้องศึกษาด้วยตนเอง มิได้มีการอภิปรายเพื่อแสดง
ความคิดเห็น ให้ ๑ แคม จัดตามน้ำหนักของความสำคัญ ลงในตารางที่ ๕
แล้วรวมแต้มของแต่ละประเทศ คิดหาค่าเฉลี่ย โดยจัดระดับแถมดังนี้ :-

๕ - ๑๐	แต้ม	อยู่ในระดับ	A
๕ - ๗	แต้ม	อยู่ในระดับ	B
๔	แต้ม	อยู่ในระดับ	C
๓	แต้ม	อยู่ในระดับ	D

๖. เมื่อได้ค่าเฉลี่ยของตัวประกอบต่าง ๆ ของสถานะทางวิชาการแล้ว นำมาหาค่าเฉลี่ยรวมเป็นสถานะทางวิชาการ โดยการนำเอาผลของการจัดระดับแถมเฉลี่ยจากตารางที่ ๑ ถึง ตารางที่ ๕ มารวมกัน โดยสมมุติว่าตัวประกอบเหล่านี้มีความสำคัญเท่ากัน จึงหาค่าเฉลี่ยทางเลขคณิต จากแต้มรวมโดยตรง

สถานะทางเศรษฐกิจ (Economic Status)

๑. การเปรียบเทียบเงินเดือนของครูแบ่งเป็น ๖ พวก ดังกล่าวแล้วในปริมาณของข้อมูล จัดลงในตารางที่ ๖ การเปรียบเทียบนั้นก็เพื่อจะแสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ระหว่างเงินเดือนของครูประถมและครูมัธยม ครูชนบทกับครูในกรุงหรือเมืองใหญ่ ครูหญิงกับครูชาย ครูที่ทำการสมรสแล้วกับครูโสด หญิงที่สมรสแล้วหมดสิทธิ์ในการเป็นครูหรือไม่ ครูที่มีประสบการณ์มากได้เงินเดือนมากตามประสบการณ์หรือไม่ ให้แถมดังนี้ ถ้ามีความแตกต่างกันให้ ๑ แคม ถ้าไม่มีความแตกต่างกันให้รายการละ ๑ แคม นอกจากรายการของครูที่มีปริมาณการฝึกมากและมีประสบการณ์มากถ้าได้รับอัตราเงินเดือนแตกต่าง

ค่างกว่าครูที่มีปริมาณการฝึกน้อยและประสิทธิภาพน้อยให้ ๑ แต้ม ถ้าไม่แตกต่างกันเลย ให้ ๑ แต้ม เนื่องจากเหตุผลดังนี้ คือ ครูที่สอนในระดับประถมศึกษากับครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาถ้ามีวุฒิเท่ากัน ไม่ว่าจะสอนในระดับใดก็ควรมีหลักเกณฑ์พิจารณาเงินเดือนตามวุฒิเหมือนกัน โดยไม่ควรแตกต่างกัน ครูที่สอนในเมืองใหญ่ก็ควรนับรวมต่อตราเงินเดือนก็ควรเท่ากันโดยไม่เหลื่อมล้ำ ทั้งนี้มิได้หมายถึงการให้เงินเพิ่มพิเศษสำหรับท้องถิ่นที่กันการพิจารณาแค่เพียงในแง่อัตราเงินเดือนเท่านั้น ครูหญิงกับครูชายที่วุฒิเท่ากันก็ควรจะได้รับอัตราเงินเดือนเท่ากันด้วย เพราะงานในด้านการสอนของครูหญิงกับครูชายก็หนักเช่นเดียวกันและปัจจุบันนี้ครูหญิงไปสอนนักเรียนชาย ครูชายทำการสอนในโรงเรียนหญิงก็มีมากจึงไม่ควรจะมีการให้อัตราเงินเดือนเหลื่อมล้ำกัน ครูที่ทำการสมรสกับครู โสดก็ไม่ควรจะมีอัตราเงินเดือนแตกต่างกัน เพราะเห็นว่าการที่จะพิจารณาอัตราเงินเดือนว่าให้มากหรือน้อยนั้น ควรพิจารณาในก้านความสามารถในการทำงาน ประสิทธิภาพ และคุณวุฒิมากกว่าจะพิจารณากันในก้านการสมรส หญิงที่ทำการสมรสแล้วก็ไม่ควรจะต้องออกจากการทำงาน เพราะเป็นการไม่ยุติธรรมในการที่จะพิจารณาเช่นนั้น เพราะการสมรสมิได้ทำให้การทำงานของหญิงเสื่อมลง ความสามารถในการทำงานก็ยังคงมีอยู่จึงไม่ควรจะพิจารณาให้หญิงที่สมรสแล้วออกจากการทำงาน ส่วนครูที่มีปริมาณการฝึกและมีประสิทธิภาพมากก็ควรจะได้รับเงินเดือนมาก คือ ได้รับอัตราเงินเดือนแตกต่างกับครูที่มีปริมาณการฝึกน้อยและประสิทธิภาพน้อย เมื่อให้แต้มตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวเสร็จแล้ว รวมแต้มของแต่ละประเทศ ถัดหาค่าเฉลี่ยโดยจัดระดับแต้มดังนี้ :-

๖	แต้ม	อยู่ในระดับ	A
๕	แต้ม	อยู่ในระดับ	B
๔	แต้ม	อยู่ในระดับ	C
๓	แต้ม	อยู่ในระดับ	D

๒. อัตราเงินเดือนครูประถมเทียบเป็นเงินเหรียญอเมริกัน แบ่งเป็น ๒ พวก คือเงินเดือนครูประถมชั้นต้น และเงินเดือนครูประถมชั้นสูง อัตราเงินเดือนซึ่งเทียบเป็น

เงินเหรียญอเมริกันนี้ก็เพื่อให้เป็นอัตราเงินเกือบทั่ว ๆ ไปเท่านั้น มิได้มีผลลัพท์เลยไปถึงว่าประเทศใดเงินเกือบสูงหมายความว่าประเทศนั้นมีเศรษฐกิจดี ประเทศใดเงินเกือบน้อยมีเศรษฐกิจไม่ดี เพราะการที่เศรษฐกิจจะดีหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับสาเหตุอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องกับอีกหลายประการ เช่น สาเหตุทางสภาพภูมิศาสตร์ ระบบเศรษฐกิจภายในประเทศ วัฒนธรรมและระบบสังคมของแต่ละแห่งเป็นองค์ประกอบด้วย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ไม่ได้นำมาพิจารณา นำอัตราเงินเกือบขึ้นต่ำและขึ้นสูงมากรอกลงในตารางที่ ๗ แล้วคิดหาค่าเฉลี่ยโดยจัดระดับอัตราเงินเกือบดังนี้ :-

อัตราเงินเกือบक्रमชั้นต้น

๓๐ - ๔๐	เหรียญขึ้นไป	อยู่ในระดับ	A
๕๐ - ๖๕	เหรียญ	อยู่ในระดับ	B
๓๐ - ๔๕	เหรียญ	อยู่ในระดับ	C
๑๐ - ๒๕	เหรียญ	อยู่ในระดับ	D

อัตราเงินเกือบक्रमชั้นสูง

๓๐๐	เหรียญขึ้นไป	อยู่ในระดับ	A
๒๐๐ - ๒๕๕	เหรียญ	อยู่ในระดับ	B
๑๐๐ - ๑๕๕	เหรียญ	อยู่ในระดับ	D
ต่ำกว่า ๑๐๐	เหรียญ	อยู่ในระดับ	C

๓. นำอัตราเงินเกือบของक्रमชั้นต้นเป็นเงินเหรียญอเมริกัน ตามหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดตารางที่ ๗ โดยแบ่งเป็น ๒ พวก คือ อัตราเงินเกือบक्रमชั้นต้น และอัตราเงินเกือบक्रमชั้นสูง กรอกลงในตารางที่ ๘ แล้วคิดหาค่าเฉลี่ย โดยจัดระดับอัตราเงินเกือบดังนี้ :-

อัตราเงินเกือบक्रमชั้นต้น

๑๑๐	เหรียญขึ้นไป	อยู่ในระดับ	A
-----	--------------	-------------	---

๗๖ - ๑๐๙	เหรียญ	อยู่ในระดับ	B
๘๐ - ๖๙	เหรียญ	อยู่ในระดับ	C
๑๐ - ๓๙	เหรียญ	อยู่ในระดับ	D

อัตราเงินเดือนक्रमขั้นสูง

๓๐๐	เหรียญขึ้นไป	อยู่ในระดับ	A
๒๐๐ - ๒๙๙	เหรียญ	อยู่ในระดับ	B
๑๐๐ - ๑๙๙	เหรียญ	อยู่ในระดับ	C
ต่ำกว่า ๑๐๐	เหรียญ	อยู่ในระดับ	D

๔. ค่าตอบแทนเมื่อหมดสภาพครู แบ่งเป็น ๔ พวก คือ เงินบำเหน็จบำนาญ เงินสะสม การอุปการะทายาท การอุปการะเมื่อทุพพลภาพ ถ้าประเทศใดมีการตอบแทนดังกล่าวก็ให้แต้มรายการละ ๑ แต้ม โดยสมมติว่าทุกรายการมีความสำคัญเท่ากัน ถ้ารายการไหนไม่มีค่าตอบแทนให้ ๐ แต้ม กรอกลงตารางที่ ๕ นำแต้มของแต่ละประเทศมารวมกัน แล้วคิดค่าเฉลี่ยโดยจัดระดับแต้มดังนี้

๔	แต้ม	อยู่ในระดับ	A
๓	แต้ม	อยู่ในระดับ	B
๒	แต้ม	อยู่ในระดับ	C
๑	แต้ม	อยู่ในระดับ	D

๕. การลา แบ่งเป็น ๖ พวก คือ มีการหยุดทั่วไป หมายถึงหยุดตามฤดูกาลซึ่งทางการให้หยุด ลาพิเศษคือลาเมื่อมีความจำเป็นชั่วคราว ลาป่วย ลาศึกษาต่อ เช่น ลาศึกษาต่อภายในประเทศและนอกประเทศ ลาประจำปีได้แก่ลาทัศนจารเป็นระยะยาว ลาไปทำงานเพื่อมาปรับปรุงโรงเรียน หรือการลาตามสิทธิที่กฎของกระทรวงระบุไว้ ถ้ามีการลาได้ให้รายการละ ๑ แต้มเท่ากัน ถ้าลาไม่ได้ให้ ๐ แต้ม กรอกลงตารางที่ ๑๐ แล้วนำแต้มของแต่ละประเทศมารวมกัน คิดหาค่าเฉลี่ย โดยจัดระดับแต้มดังนี้ :-

๕.๕๑ - ๖.๐๐	แถม	อยู่ในระดับ	A
๕.๐๑ - ๕.๕๐	แถม	อยู่ในระดับ	B
๔.๕๑ - ๕.๐๐	แถม	อยู่ในระดับ	C
๔.๐๐ - ๔.๕๐	แถม	อยู่ในระดับ	D

๖. ที่อยู่อาศัย แบ่งเป็น ๕ พวก จัดแบ่งแถมดังนี้ ถ้าประเทศใดมีบ้านพักให้ครู ให้ค่าเช่าบ้าน ให้ยืมเงินสร้างบ้าน มีสมาคมแบบสหกรณ์จัดสรรที่ดินให้ครูได้เช่าซื้อเพื่อสร้างบ้าน จัดที่พักพิเศษสำหรับครูสตรี ให้รายการละ ๑ แถม ถ้าไม่มีให้รายการละ ๑ แถม กรอกลงในตารางที่ ๑๑ แล้วนำแถมของแต่ละประเทศมารวมกัน คิดหาค่าเฉลี่ยและจัดระดับแถมดังนี้

๔	แถม	อยู่ในระดับ	A
๓	แถม	อยู่ในระดับ	B
๒	แถม	อยู่ในระดับ	C
๑	แถม	อยู่ในระดับ	D

๗. ผลประโยชน์ในค่านิสวัสดิการ แบ่งเป็น ๔ พวก คือการประกันชีวิต การประกันสุขภาพ มีโรงพยาบาลให้ครูรักษาโดยไม่คิดมูลค่าหรือเสียค่ายาเพียงครึ่งเดียว มีองค์การช่วยเหลือครู ถ้าประเทศใดมีบริการเหล่านี้ก็ให้รายการละ ๑ แถม เข้ากันทุกพวก ถ้าไม่มีบริการให้ ๐ แถม กรอกลงในตารางที่ ๑๒ นำแถมของแต่ละประเทศมารวมกัน แล้วคิดหาค่าเฉลี่ย โดยจัดระดับแถมดังนี้ :-

๔	แถม	อยู่ในระดับ	A
๓	แถม	อยู่ในระดับ	B
๒	แถม	อยู่ในระดับ	C
๑	แถม	อยู่ในระดับ	D

๘. การหาสถานะรวมทางเศรษฐกิจ ทำโดยนำค่าเฉลี่ยของแถมองค์ประกอบ

ต่าง ๆ ของสถานะทางเศรษฐกิจจากตารางที่ ๕ ถึงตารางที่ ๑๒ มารวมกัน คิดหาค่าเฉลี่ย โดยวิธีเลขคณิต

สถานะทางวิชาชีพ (Professional Status)

สถานะทางอาชีพ แบ่งเป็น ๓ พวกใหญ่ มี ๕ ช่อง พวกที่ ๑ ได้แก่พวกที่มีเสรีภาพในการจัดตั้งสมาคมการศึกษา ถ้าประเทศใดมีสิทธิและเสรีภาพในการตั้งสมาคมครูให้ ๔ แต้ม เพราะการตั้งสมาคมเป็นการส่งเสริมอาชีพครูให้เจริญก้าวหน้าและทำให้ฐานะส่วนตัวของครูมั่นคง มีโอกาสศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม จึงเห็นว่าการตั้งสมาคมครูมีประโยชน์แก่ครูอย่างมากมาที่เดียว พวกที่ ๒ อิทธิพลของครูเกี่ยวกับนโยบายการศึกษา แบ่งออกเป็น ๒ ช่อง คือ ครูมีส่วนในนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ เช่น มีส่วนร่วมในแผนการศึกษา จัดร่างหลักสูตรให้สอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจและสังคมให้ ๔ แต้ม ส่วนการที่ครูมีส่วนเพียงให้คำแนะนำเท่านั้นให้ ๓ แต้ม เพราะครูมีส่วนร่วมในการดำเนินนโยบาย การศึกษาน้อยกว่าประการแรก จึงให้แต้มน้อยกว่า พวกที่ ๓ ควบคุมมาตรฐานการปฏิบัติงาน แบ่งเป็น ๒ พวก คือ ถ้าองค์การคุรุสภาควบคุมครูโดยตรงให้ ๔ แต้ม เพราะคุรุสภาเป็นสภาเฉพาะครูผู้บริหารงานล้วนแต่เคยผ่านประสบการณ์ในการเป็นครูมาแล้วย่อมเข้าใจระเบียบและหลักเกณฑ์ในการทำงานตลอดจนเข้าใจครู ไม่ว่าจะเป็นในด้านการปฏิบัติงาน การเลื่อนเงินเดือน การลงโทษ การเลื้อวิทยฐานะกิติ ย่อมเข้าใจได้ดีกว่าข้าราชการพลเรือนที่ไม่เคยผ่านการเป็นครูมาเลย ถ้ารัฐควบคุมครูโดยตรงโดยมีคุรุสภาให้คำแนะนำให้ ๓ แต้ม เพราะองค์การคุรุสภาไม่มีอำนาจเต็มที่เหมือนประการแรกจึงให้แต้มน้อยกว่า เมื่อให้นำหนักดังกล่าวมาแล้ว กรอกลงในตารางที่ ๑๓ รวมแต้มของแต่ละประเทศแล้วคิดหาค่าเฉลี่ยโดยจักระคัมแต้มดังนี้ :-

๑๒	แต้ม	อยู่ในระดับ	A
๑๑	แต้ม	อยู่ในระดับ	B
๑๐	แต้ม	อยู่ในระดับ	C
ต่ำกว่า ๑๐	แต้ม	อยู่ในระดับ	D

สถานะทางการเมือง (Political Status)

สถานะทางการเมือง แบ่งเป็น ๔ พวก คือ มีสิทธิส่งผู้แทนเข้าไปร่วมประชุมในสภาของชาติและของจังหวัดให้ ๔ แคน เพราะครูจะมีส่วนร่วมในการวางนโยบายการศึกษาของชาติด้วย ถ้าครูมีสิทธิรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกได้ให้ ๓ แคน ครูมีสิทธิสังกัดพรรคการเมืองได้ให้ ๒ แคน ครูถูกห้ามเล่นการเมืองให้ ๑ แคน ให้นำหนักแค้นทั้งกลางกรอกลงตารางที่ ๑๔ แล้วหาค่าเฉลี่ยโดยจักระคัมแค้นดังนี้ :-

๔	แค้น	อยู่ในระดับ	A
๓	แค้น	อยู่ในระดับ	B
๒	แค้น	อยู่ในระดับ	C
๑	แค้น	อยู่ในระดับ	D

สถานะแห่งชาติ (National Status)

สถานะแห่งชาติแบ่งเป็น ๕ พวก ตามความสำคัญมากน้อยเรียงตามลำดับคือ ถ้าได้รับเหรียญตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์ถือว่า เป็นเกียรติสูงสุดให้ ๔ แคน ถ้าได้รับประกาศนียบัตรและหนังสือชมเชยเป็นเกียรติรองลงมาให้ ๓ แคน ให้เกียรติเป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุมให้ ๒ แคน ถ้าให้การตอบแทนเป็นเงินและอย่างอื่นให้ ๑ แคน ไม่มีการตอบแทนเลยให้ ๐ แคน กรอกลงในตารางที่ ๑๕ แล้ว รวมแค้นของแต่ละประเทศ คิกหาค่าเฉลี่ย โดยจักระคัมแค้นดังนี้

๔ - ๑๐	แค้น	อยู่ในระดับ	A
๔	แค้น	อยู่ในระดับ	B
๒ - ๓	แค้น	อยู่ในระดับ	C
๑	แค้น	อยู่ในระดับ	D

วิธีแปลความหมายของการวิจัย

ดูแต้มของแต่ละสถานะจากแต้มค่าเฉลี่ยตามที่ไต่แบ่งไว้ดังนี้ :-

ค่าเฉลี่ย	๘	แต้ม	แปลว่าสถานะดีมาก อยู่ในระดับ A
ค่าเฉลี่ย	๓.๕๐ - ๓.๕๕	แต้ม	แปลว่าสถานะค่อนข้างดีมากอยู่ในระดับ A
ค่าเฉลี่ย	๓.๐๐ - ๓.๕๕	แต้ม	แปลว่าสถานะดี อยู่ในระดับ B
ค่าเฉลี่ย	๒.๕๐ - ๒.๕๕	แต้ม	แปลว่าสถานะค่อนข้างดี อยู่ในระดับ B.
ค่าเฉลี่ย	๒.๐๐ - ๒.๕๕	แต้ม	แปลว่าสถานะพอใช้ อยู่ในระดับ C
ค่าเฉลี่ย	๑.๕๐ - ๑.๕๕	แต้ม	แปลว่าสถานะค่อนข้างพอใช้ อยู่ในระดับ D
ค่าเฉลี่ย	๑.๐๐ - ๑.๕๕	แต้ม	แปลว่าสถานะยังไม่พอใช้ อยู่ในระดับ D.

นอกจากนี้ยังพิจารณาหามียกข้อมูลดีเด่นชัดเป็นพิเศษ สรุปให้เห็นอย่างชัดแจ้งเป็นเรื่อง ๆ ไปตามความเหมาะสม